

пýсанъ, ввéрженъ будéтъ въ єзера ѿгненное, « Япок. 20. 15.

»И се єсть втораја смéрть.« ст. 14.

»Идите отъ Менé проклáтіи во ѿгнь вѣчный. Уготóванный дíаволу и аггеломъ єго.« Матф. 25. 41.

»И будутъ си въ мýку вѣчную, праведницы же въ животъ вѣчный.« ст. 46.

»Добрѣ ти єсть со єдинѣмъ ѿкомъ винти въ царствіе Божіе, неже да ѿ ѿци и мýшу ввéржену быти въ геену ѿгненную, идѣже чéрвь ихъ не умираетъ, и ѿгнь не угасаетъ.« Марк. 9. 47—48.

П. Защо така строго ще бѫде постїжено съ грѣшицы-ты?

О. Не затова, защо-то Богъ иска тѣхнѣ-тѣ погибель, и въ тіи самы »погибаютъ, зане любве йстины не прілежа, во єже спастися имъ.« 2. Солун. 2. 10.

П. Какож ползжъ могжть да ни приносяшь размышленія-та за смртъ-тѣ, за воскресеніе-то, за послѣдний сѫдъ, за вѣчно блаженство и за вѣчно спасеніе?

О. Тыя размышленія ни помагать да ся въздръживамы отъ грѣхове, и да отбѣгвамы отъ пристрастія-та камъ земны-ты вещы, утѣшавать ны, кога-то ся лишавамы отъ земны добрины, побуждавать ны да пазимъ въ чистотѣ душнѣ-тѣ и тѣло-то, да живѣемъ за Бога и за вѣчность, и така да можемъ да достигнемъ вѣчно спасеніе.